

15. AARGANG NR. 24

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

18. DECEMBER 1915

Fred over Jorden. —

JULEN har bragt velsignet Bud,
 Er Tanker og Ord saa smukke.
 Og dog — naar vi skuer i Verden ud
 Hvert Menneskehjerte maa sukke.
 To Tusind Aar omtrent der gik
 Fra Barnet i Krybben laa,
 Og bragte den Jul vi alle fik
 Til Glæde for Store og Smaa.
 Men dette Symbol — hvorfor agtes det ej?
 Om ej Guddoms — saa Kærlighedsværk. —
 Hige mod Eet i Alvor og Leg:
 Favne vor Moderjord — gøre den stærk.

Stjernen som lyste, er den gaaet ud?
 Og vandre vi alle i Mørke.
 Husker slet ingen det femte Bud?
 Skal Jorden forgaa nu af Tørke. —
 Krigsbaalet luer i Vest og i Øst
 Og kræver saa mangen Sjæl,
 Døden den griner — en bugnende Høst,
 Og fremad han flytter sin Pæl,
 Stop! lad det lyde som hvinende Damp
 Og tone fra Pol og til Pol,
 Nu bør det være Slut med den Kamp
 Og Julen bør være Symbol.

*Fred over Jorden! Fred har vi kær.
 Fred vil vi have i Fremtidens Aar. —
 Enighed — Kundskab — og Hjælp for enhver,
 Det som vort Motto jo staar.*

I TAAGE.

JULEFORTÆLLING AF L. MARTHIN JENSEN.

Efter en angstfyldt og søvnløs Nat ved sin Drengs Sygeleje maatte Lokomotivfører Haglund ud paa en lang og ansvarsfuld Tur.

Han drog sin Hustru ind til sig og trykkede et Kys paa hendes Kind og gik. Hendes sidste Ord lød som en svag Hulken: „Gør nu alt, hvad du kan, kære Johan, for at være tidlig hjemme i Aften, du ved det er Juleaften og jeg er alene med Drengen“. Han havde saa skaansomt som muligt sagt hende, at der kun var ringe Haab om, at Togene kunne gennemføres rettidige en Juleaften, tilmed tegnede det fra Morgenstunden med tyk og diset Luft; men hun vidste jo, at han vilde gøre, hvad han formaaede, og hvad der kunde forenes med Pligt og Ansvar.

Da han gik mod Remisen i den tidlige Morgen og Støvregnen tæt og klam forenede sig med Mørket, paakom der ham en vis Uvillie mod denne Tur.

Lise havde bedt ham saa meget, om det dog ikke paa en eller anden Maade kunde lade sig ordne, saa han kunde blive hjemme denne ene Gang; men han havde maattet svare hende, at det var ganske umuligt, nu da Trafiken ved Juletid var saa stor, var der ikke mere Personale, end der netop var Brug for.

De forstod begge det var alvorligt med Drengen, Lægen havde sent om Aftenen udtalt, at Haabet var svagt for et Barn med saa stærk Lungebetændelse, men ogsaa, at der hurtigt — maaske i Løbet af Dagen — kunde indtræde Bedring. Men alligevel maatte han af Sted.

Johan Haglund var ingen gammel Mand; han var bleven Fører i en forholdsvis ung Alder; men nu, da han stod ved sin Maskine, var det, som han lige med et var bleven en Del Aar ældre. Var det Drengens Sygdom eller var det en ubevidst

Anelse om noget, som han ikke selv vidste, hvad var? Nej, det var nok Manglen paa Søvn og Hvile i Forening med Frygten for at miste sit eneste Barn, der tyngede hans Sind.

Han vekslede et venligt „Godmorgen“ med sin Fyrbøder, der var i Gang med Opsmøringen, tog saa en Hammer og et Par Nøgler til Brug ved Eftersynet af Maskinen, og snart efter blev det Tiden at komme for Toget.

— — —

En tidlig Morgen kan ofte være frisk og oplivende, især om Sommeren, naar Solsorten kalder lokkende og bejlende ad sin Mage og Duggen ligger strøet som Sølvperler mellem Græssets Stængler, naar de elektriske Lysmaster staar som unyttige døde Væsner, medens Solen faar Morgenhimlen i Øst til at rødme, da forstaar man ogsaa lidt af det store Publikums romantiske Drøm om, hvor herligt det maa være paa Dampens Vinger at fare gennem Rummet over Agre og gennem høje løvrige Skove; men helt anderledes er en klam Decembormorgen, naar Stationens gule Lys ses over Byen med sin golde Refleks, og hvor alt, som er uden for dette kunstige Lyshav, tegner sig som sære fantastiske Skikkelser, indsvøbt i et mørkt Vinterklæde, — naar Ageren ligger død hen i et tæt Mørke, og Skoven i et endnu dybere Mørke, da er Romantiken borte og Virkeligheden en knugende Alvor, ikke mindst for en Lokomotivmand. Det kan nok hænde, at han tænker sit, medens han holder for Afgang, naar han ser frem, ud i det store mørke Rum, han om nogle Minutter paa sin Maskine farer ud imod, og ønsker, det snart maatte lysne.

— — —

Der blev givet Afgang, Haglund lagde Regulatoren over og Maskinen gjorde et

Par hastige Omdrejninger, hvorefter den tog fat, stærk og sindig i det lange Tog, som skulde føre de mange glade og ventede Julegæster til Hygge og Fred, til Juletræ og Julefest.

„Mange Rejsende, Mester, væmmelig tyk Luft og fedtet Føre“, sagde Fyrbøderen, tog sin Skovl og begyndte sit Værk med at føde i Fyret fra Tenderen. Haglund trak sin Styring et Par Tænder op, og i det samme syntes han pludselig at høre Lises Ord ganske nær ved sig: „Det er jo Juleaften og jeg er alene med Drengen“, og da kom de myldrende, alle disse betyngede Tanker, som han havde med sig hjemne fra, medens han stod der og stirrede ind i Mørket.

Da de havde passeret de to første Landstationer klarede det op i Luften, saa at Signalerne kunde ses paa god Afstand. Der var tabt nogle Minutter, og disse skulde jo gerne indhentes, om det var muligt, men Tankerne blev ved at trænge paa. — Ja, det var jo netop i Julen, han traf Lise første Gang, han huskede det saa tydeligt. Han var den Gang Montør for et større Maskinfirma og var paa Hjemrejse for at holde Jul. Han kom til at sidde lige over for hende i en tætpakket 3die Klasses Kupe. Hun tjente inde i den store By, men havde faaet Ferie, fordi Herskabet var bortrejst i Julen. Han huskede, hvor lykkelige de var som forlovede og siden som gifte, hvor de begge havde glædet sig til et lille Barn. Hurtig var de fire Aar gaaet, siden lille Henrik kom til Verden, og nu, nu laa han bleg og i Feber og kendte hverken Far eller Mor, eller var maaske allerede et lille Lig; det var saa tungt at tænke paa, han syntes det gik for hurtigt mellem Stationerne nu, medens Urets Visere var saa træge til at flytte sig.

Det var en stille Rimfrostaften, da Haglund paa Hjemvejen med et stort Godstog holdt ved en større Station og skulde krydse et Iltog. Hans Blik faldt da paa en Dame og en Herre, der med en lille

Dreng ved Haanden gik frem og tilbage paa Perronen. Ved Synet heraf fo'r et Stik ham gennem Hjertet, og Tankerne om Hjemmet drog som Lyn gennem hans Hjerne. Forsinkelsen var allerede stor, det vilde vare endnu nogle Timer, inden han kunde være i sit Hjem, omend det gik nogenlunde med Krydsninger og Overhalinger.

Iltoget var passeret, Haglund havde faaet Papirerne angaaende den næste Krydsning, der skulde finde Sted paa en Landstation, imedens stod han i den stille, hellige Aften og saa ud over Heden med de smaa lysende Hjem. Der var vel Jul inden Døre; men der var Rimtaage over Engdragene.

Hvem kender ikke Taagerevler fra en Sommernat. De kan ligge saa lavt og let vævet over Jorden som et fint sart Brudeslør; man siger, det er Elverpigerne der danser, medens Pan spiller paa Fløjte inde mellem Skovens Stammer. Hvem kender ikke en Vinterdag eller en Vinteraften disse Revler af Rimtaage, der kan staa som en høj uigennemtrængelig Mur? Ja, disse kan være høje, brede og bedrageriske for Øjet ved Bedømmelse af Afstande.

Hastigheden var sat op til 60 Kilometer, da han mødte en af disse Taagebanker inde ved den fastslaaede Krydsningsstation. Det bar godt, og Banelegemet havde Fald mod Stationen. Hans Tanker fløj hjem, hvor han saa sin lille kære Hustru fortvivlet og opløst i Sorg, siddende ved Barnesengen og stirre frem for sig. Da pludselig skimtede han det røde Lys lige for Vinduet, men for sent! Han satte hastigt sin Bremse i fuld Virksomhed, medens han gav stærke Fløjtesignaler til Skruebremserne; men allerede da gjorde Maskinen en brat Drejning til højre og med Halvdelen af Toget gled han ind paa Stationen. Stationsforstanderen kom til — der var ingen Ulykke sket — hvorefter man kørte tilbage, gik frem igen og ind paa det andet Spor.

De maatte vente 20 Minutter paa Eksprestoget, imedens sad de saa tavse begge to, hver paa sit Sæde. Stemningen havde

hele Dagen været tavs og trykkende, nu var den det endnu mere. „De saa heller ikke Signalet, Holch?“ „Nej, jeg saa det ikke, Mester, jeg mente ikke vi var saa nær inde, før jeg mærkede Maskinen dreje ind i Hovedsporet — Pokker ogsaa, her paa Stationen er det ganske klart, men udenfor er det saa tykt som i en Sæk — og ingen Knaldsignaler!“ — „Det har været en tung Dag, Holch“, sagde Haglund og vendte sig ud efter. — Et Par klare Perler trængte sig frem fra Øjenkrogene, de sneg sig ned langs Kinden, og uden nogen saa det, faldt de ned i Gruset ved Sporet, og der blev de borte.

Da endelig Maskinen var i Hus, var det saa langt ud paa Aftenen, at det led mod Natten. — Haglund gik med raske Skridt gennem Gaderne, kun en enkelt Vandrer mødte han paa sin Vej. Nede i en Sidegade stod et lille muntert Selskab, og idet han gik forbi, hørte han dem ønske hverandre „Godnat og glædelig Jul“. Der var endnu Lys i de fleste Hjem, hist og her skimtedes et Juletræ med Lys og Julestjerne, og Stemmerne lød glade og dæmpede ned mod Gaden. I en Kælderlejlighed stod et Vindue aabent, han kunde gennem en Aabning mellem de smaa fattige Gardiner se tre, fire Børn med deres Forældre ved Haanden gaa rundt om et lille Juletræ; det lød saa tydeligt op til ham fra de lyse Barnestemmer:

— Dans lille Barn paa Moders Skød
en dejlig Dag er oprunden. —

Han fortsatte med raske Skridt, han maatte skynde sig hjem. Sidste Jul var han hjemme Juleaften. Lise havde gjort sig stor Umage, et lille Juletræ havde hun stillet i en Urtepotte, og der var Julegave til ham og Henrik. Han følte en stærk Træthed i Benene. Han vidste, han havde bremsset alt det, han formaaede, og slaaet Bak, saa havde han endda i Angsten stemmet Benene haardt mod Gulvet — som om dette kunde virke, derfor rystede de endnu under ham alene ved Tanken

derom. Der var bleven gjort alt, hvad der kunde gøres, kun dette ene, at det hele var for sent. — At tænke sig, at han, netop han, var kørt ind for Stop! — Det var ikke den Straf, han eventuelt vilde faa, for den kunde vel bæres; men han følte sig med et saa ydmyget og lille, og dette tyngede ham, som var det en stor Brøde, han havde begaaet. Hvorfor havde han dog ikke i Morges meldt sig syg? Han havde fra Morgenstunden været uskikket til at køre; men virkelig syg havde han jo ikke været, saa det havde dog været sin egen Sag, paa en Tid, hvor der var Brug for hver eneste Mand.

Der var Lys oppe i Lejligheden. Ja, Lise sad nok og ventede — men hun skulde intet mærke — nej, hun skulde intet mærke. — Han tog Trappen med trætte Skridt, og da han stod i Korridoren, var det, som han ikke turde trække Vejret, han følte det, som skulde han i et Nu bryde sammen; men i det samme gik Døren op og hans Hustru kom ham hurtig og glad i Møde. „Tænk dig, han er meget bedre, nu beholder vi ham“, jublede hun ud, „Lægen sagde i Eftermiddags, at nu var han sikkert uden for al Fare, han har sovet en sund Søvn siden —; men kom nu endelig ind, jeg har Juletræ og Gave og Julegaa til dig“.

Han gik med listende Skridt hen til sin lille Drengs Leje. Der laa han, som ikke havde været ude af hans Tanker den lange Dag, og trak Aande dybt og naturligt i en god sund Søvn. Saa satte han sig med Haanden mod Kinden, saa i dybe Tanker frem for sig, nu var han baade glad og bedrøvet paa en Gang. Lise kom hen til ham og lagde sin Haand paa hans Arm: „Er du træt, er du nu ikke meget glad, at vi beholder ham?“ Saadan blev hun ved at spørge og spørge. Glæden over at se sin Hustru saa lykkelig og sit Barn i god Bedring aabnede hans Sind, saa han maatte fortælle hende det hele.

„Ja, ja, kære Mand, Henrik og jeg kan ingen uden Døden tage fra dig, og du

skal se, at Tiden ogsaa vil læge dette Saar“. I det samme slog Henrik to store matte Øjne op: „Er det nu rigtig Jul, Mor?“ „Ja, min lille Skat, Far er kommen frisk og sund hjem, og nu er hans lille Dreng snart igen helt rask, saa nu er det rigtig Jul“; saa lukkede hun hans lille Mund med et Kys.

Tredje Juledag læste man i Morgenbladene:

„Et Godstog, som skulde krydse Afteneksprestoget ved . . . n Station, kørte om Aftenen den 24. ind paa Stationen faa Minutter før Eksprestogets Ankomst, trods det, at Stopsignalet var hejst. — Det var klart og sigtbart Vejr. — Saa vidt vides bærer Lokomotivføreren hele Skylden. Der kom ingen Mennesker til Skade.“

FORFREMMELEN.

NOVELLE AF N. HAMMER.

Det var Juleaften. —

Paa flyvende Vinger fo'r Ekspresen af Sted og lagde hurtig den ene Kilometer bag sig efter den anden. Inde i en af Kupeerne sad en ung, kraftig Mand og lænede sig op mod Vinduet, medens han saa ud i den frostklare Luft med de myldrende Stjerner.

Manden, der saa ud, kendte hver Overkørsel, hvert Hegn og hvert Hus, der passeredes, det var jo den kendte Strækning han saa mange hundrede Gange havde passeret, medens han gjorde Tjeneste som Lokomotivfyrbøder, men nu for nogle Dage siden havde han modtaget sin Udnævnelse til Lokomotivfører, ganske vist til en fjernere Del af Landet, men hvad betød det, Maalet var naaet, det længe eftertragede. — Med bankende Hjerter var han ilet hjem til sin Hustru, aabnet Brevet, læst det med Glædens Stemme, medens Hustruen hjertelig omfavnede og lykønskede ham.

Hurtig maatte han forlade sit Hjem og afbryde den lykkelige Stund, thi allerede samme Dag skulde han afrejse for at melde sig paa det fremmede Depot, og heldigvis havde de nye Forhold lovet det bedste.

Deres fremtidige Hjem, den nye Lejlighed var lejet i Udkanten af Byen i rolige og smukke Omgivelser. Ganske vist var der tjenstlig set en Overgang at gennemgaa,

som en saadan Stilling medfører, men Stjernen — den ærefulde — han nu bar i Huen, betragtede han som sit Symbol, der skulde besejre alle Vanskeligheder.

Nu gik det hjemad mod hans Hjem og de kære, der ventede. Han havde jo skrevet: Jeg kommer hjem til Juleaften! At tænke sig, at jeg skulde være fri Juleaften og sove længe Julemorgen. — En ubeskrivelig Glæde over dette, i Forening med hans Forfremmelse, betog ham ganske, da han bekvemt lænede sig tilbage i Puderne paa 2den Klasses Kupeen, som han nu i sin Egenskab af Lokomotivfører havde Ret til at benytte.

Et Brev blev taget frem, som han samme Dags Morgen havde modtaget fra sin Hustru:

Kære Harry!

„Hvor det glæder mig, de kære Ord fra dig: „Jeg kommer hjem Juleaften“, for hvor er det længe siden vi har tilbragt en Juleaften sammen med vore to Børn, og nu navnlig denne Juleaften venter jeg, skal blive den bedste for os alle! Ingen Dage, ingen Nætter har været saa fulde af Haabets Glæde, som netop disse Dage op mod Jul, og ingen Sinde har jeg holdt vore to Børns Hænder med større Inderlighed til Aftenbøn end netop i disse Aftener, naar de spurgte: Naar kommer Fa'r hjem.“

Kære Harry, der er saa meget, der overvælder mit Hjerte for dig i dette Øjeblik, i denne fredelige Aftentime; kunde jeg blot finde Ord til at udtrykke mine Fremtidsønsker for dig og vort nye Hjem. I dette nye Hjem, paa det fremmede Sted skal vi fortsætte vort Liv og det gode Sammenhold, der altid viste sig stærkt, thi om end det kneb aldrig saa meget for os, var der altid to Hænder, der trykkedes i skøn Enighed. Naar du trykkede mit Hoved op mod dit Bryst og sagde: „Kære Gudrun, min bedste Ven, du, der altid tænker det bedste, ofrer og giver det bedste for vore to Børn og mig, tror du ikke, at der ofte, naar jeg pakkede min Mad ud af Tasken og fandt et eller andet godt, som kun en Kvinde som du, med Kærlighed og Resignation, kunde give, kunde der trænge sig en Taare frem af Øjet, thi hvor er det ikke godt at føle og at vide, at der er een med et varmt og trofast Hjerte, der elsker mig og vil mig det bedste i denne kolde Verden, hvor Menneskene staar saa fjendske mod hverandre og pønser paa Lejlighed til at gøre hinanden Fortræd. Ja, hvor kunde jeg da elske dig og Hjemmet, og længes hjem til den hyggelige Stue og genvinde og bevare det bedste i mig selv, nemlig Mennesket.

Hvor lød det godt for mine Øren at høre dig tale saaledes, thi netop saadan skulde Hjemmet være for Manden; glad og styrket skulde han gaa hjemmefra og altid tænke paa dette med Kærlighed og Længsel. Kære Harry, om to Dage skal vi ses igen, maa jeg blot, forinden jeg slutter, ønske dig en glad og velsignet Julefest og ønske din Forfremmelse en lykkelig Stjerne, som kun din egen lille Kone kan ønske dig det.

Julehilsen fra

Din Gudrun.

Varsomt lagde han Brevet sammen, medens han tænkte: Tak, Gudrun, min bedste Ven. Jeg haaber, som du, en lykkelig Stjerne for vor Fremtid, og snart skal det gaa fremad mod lyse og bedre Kaar, som jeg ofte før har lovet dig det i trange Tider. — Han saa hende i Tankerne i dette Øjeblik derhjemme i Stuen, der duftede af Rødkaal og af Juletræet, som hun med Skønhedssans havde smykket for smaa Penge, og de to Drengene, som hun havde badet og vadsket fra Top til Taa, sprang behændige omkring, straalende af Glæde i deres nye Matrosdragter. Alt skulde se propert og indbydende ud, naar Fa'r kom hjem. Ja, hvor var Gudrun den rette til at sprede Blomster paa den hjemlige Lykkes Vej.

— — —
Toget nærmede sig hurtigt Kjøbenhavn, og lidt efter passeredes Valby St., hvor Stationsforstanderen, med hvide Handsker paa, gjorde Honnør. Lysene skinnede ud fra Tusinder af Ruder, bag hvilke enkelte allerede havde tændt Juletræet.

— — —
Hurtig iførte han sig sin Overfrakke, de sirligt indpakkede Julegaver blev samlet sammen i venstre Haand. Nu svingede Toget op foran Perronen, og der, der stod Gudrun med de to raske Gutter ved Haanden. Døren blev revet op, thi deres Blikke havde allerede i Forbifarten mødt hinanden.

Et Øjeblik efter holdt de hinanden omfavnede, med Ønsket om en glædelig Jul, saa kom Turen til Børnene, der allerede var begyndt at hjælpe Fa'r med Transporten af Pakkerne, og let gik Turen hjemad under Juleaftenens Stjerner, der uvilkaarlig førte Tanken hen paa hans egen Stjerne, der nu skulde finkle over deres Hjem og Fremtid.

S K F KUGLELEJER OG DERES ANVENDELSE I JERNBANENS TJENESTE.

Ved Otto Bendixen.

(Sluttet.)

Anordningen af Kuglelejer paa de svenske Statsbaners Vogne er i det store og hele som i de foreg. Nr. beskrevet. Fig. 22 viser et

En udførlig Beskrivelse af dette Lokomotiv findes i Lok. Tid. Nr. 12, 13 og 14 d. A.

Anbringelsen af Kuglelejerne paa Akslerne fremgaar af Fig. 30. Anvendelsen af Kuglelejer er dog kun mulig ved den i Sverig benyttede Lokomotiv-Truck og Bagløber med udvendige Akselhalse, thi ved indvendige er det umuligt, da Lejet

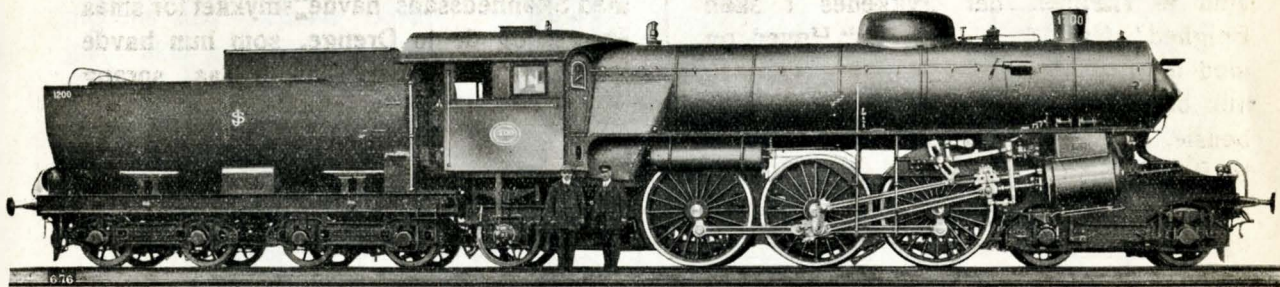

Fig. 29. De svenske Statsbaners 2 C 1 4 Cyl. Compound Iltogslokomotiv Litra F med overhedet Damp.

Billede heraf. Her er dog Akselkassens Underdel fastholdt med en Bøjle, hvorved det er muligt at foretage en hurtigere Aftagning og Paasætning af Underdelen end ved Konstruktionen med almindelige Skruer paa begge Sider. Endvidere er Akselkassen paa praktisk Maade fuldstændig lukket paa Forsiden og uden Dæksel. For eventuel Smøring og Tilsyn af Kuglelejet kan Underdelen let fjernes.

Fig 23 viser den første Vogn ved de svenske Statsbaner, som blev forsynet med Kuglelejer. Fig. 24 viser Vognenden med Trucken. Paa Fig. 25 ser man denne og paa Fig. 26, 27 og 28 en Aksel dels med paasat Akselkasse dels med aftagen Akselkasse og Kuglelejerne anbragt paa Akselhalsen, og sluttelig ses Kuglelejets Indering paa Akssen og alle Kuglelejets øvrige Dele opstillet ved Siden.

Som tidligere nævnt har de svenske Statsbaner ligeledes indbygget Kuglelejer paa et Lokomotiv. Dette er gengivet i Fig. 29 og tilhører en i Sverig ganske ny Type, som benævnes Litra F. Den er den største og sværeste i hele Skandinavien og hører til de største i Europa. Lokomotivet og Tenderens Tjenstvægt beløber sig til 143 t.

saa maatte indbygges i to Dele. Tendertagerne er dog ganske som alle Vogntagere egnede hertil. Bæreløbet bestaar af to Radiallejer Nr. 1324, som er anbragt symetrisk i Forhold til Lastens Paavirkningslinie, hvorved hvert Leje bærer Halvdelen af den paa Akselhalsen hvilende Belastning paa 6500 kg, saaledes at der bliver 3250 kg til hvert. Da disse Lejer er bestemt for en Hastighed af 500 Omdrejninger pr. Minut, svarende til 90 km Hastighed i Timen og en Normalbelastning af 6600 kg, saa fremgaar heraf, at Sikkerheden er ret stor. Diameteren af det ene Leje er noget mindre, for at lette Indbygningen. I dette Tilfælde har man indrettet sig paa, at Bæreløbet optager alle Sidepaavirkningerne, og det er derfor yderligere blevet forsynet med et særligt Aksialleje.

S. K. F. Kuglelejer kan endvidere med stor Fordel anvendes til Draisiner, Skydebroer, Gods- og andre Transportvogne. Særlig for saadanne, som bevæges ved Haandkraft, er en let Gang af stor Værdi, da herved Personalets ofte strenge Arbejde lettes, og undertiden ogsaa i visse Tilfælde kan spare Personale. — Det er bekendt, at en Sporvogn med Kuglelejer meget let

kan sættes i Gang af een Mand. Ogsaa til Drejeskiver kommer Kuglelejer mere og mere til Anvendelse.

Fig. 31 viser en Konstruktion. af hvilke et stort Antal er udført til de australske Statsbaner. Efter de gentagne Bestillinger at dømme, er denne falden ud til deres største Tilfredshed.

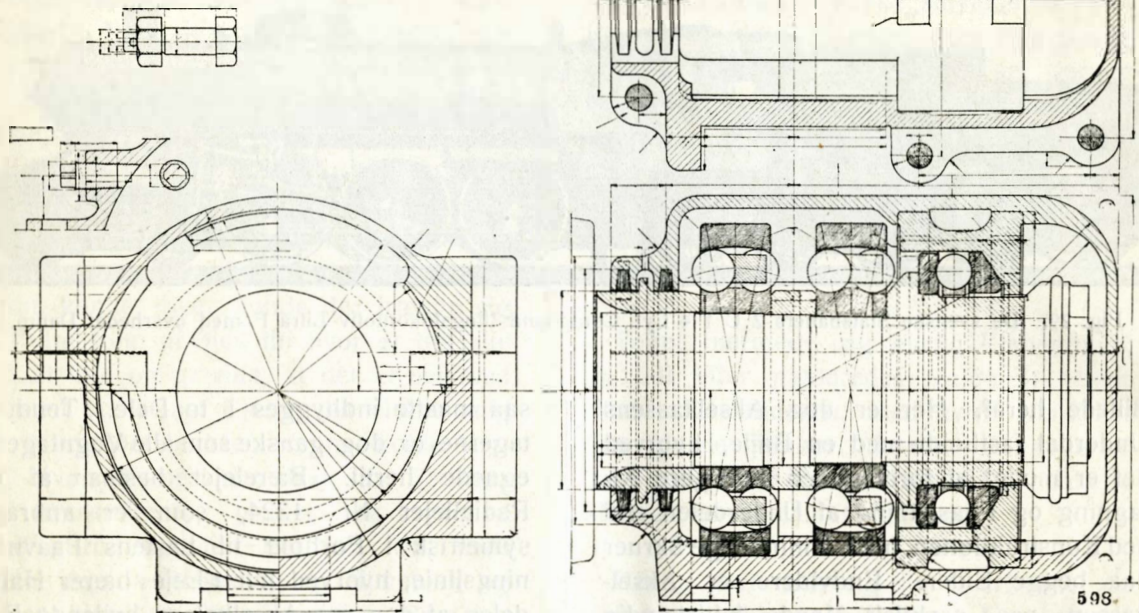

Fig. 30. Løbeaksel-Kuglelejer til de svenske Statsbaners 2 C 1 Pacific Iltogslokomotiv Litra F.

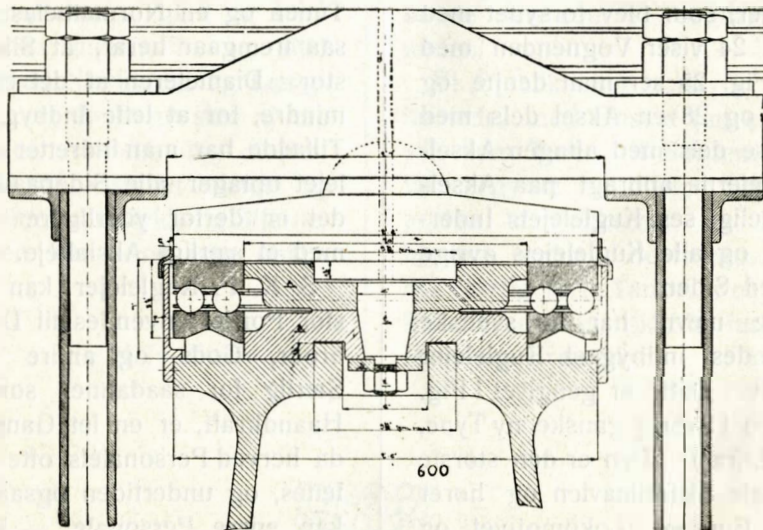

Fig. 31. Drejeskivetap med Kugleleje til de australske Statsbaner.

En lignende Konstruktion, som er udført til en anden Jernbane, fremgaar af Fig. 32. Begge Konstruktioner er ens deri, at Drejeskiven hviler paa dobbelte Kuglerækker for at hindre, at Lejediameteren bliver for stor. Den vippende Bevægelse opnaas ved Hjælp af en almindelig sfærisk Tap, medens den drejende Bevægelse sker gennem Kuglelejet. Dette er saaledes konstrueret, at Trykket stedse fordeler sig ens paa alle Kugler.

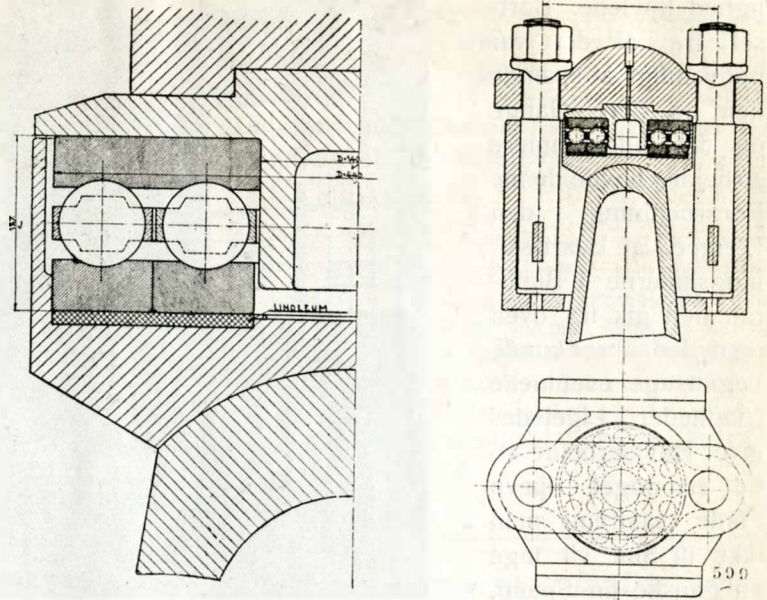

Fig. 32. Drejeskivetap med Kugleleje.

BORING AF FYRKASSER OG FORARBEJDNING AF BUNDRAMMER.

Fra Tysk af OTTO BENDIXEN.

(sluttet)

Opspændingsplanen er som nævnt drejelig baade mekanisk og ved Haandkraft, Den mekaniske Rundbevægelse bevirkes gennem en særlig 4 H. K. Elektromotor. Samtlige Indstillinger af Borestandere og Boresteder samt den mekaniske Drejning af Opspændingsplanen bliver foretaget fra Manøvrepladsen.

Diameteren af Boerspindelen er 70 mm., Boerspindelforskydning 600 mm., dybeste Stilling af Boerspindelen over Planen 50 mm., og den højeste Stilling over Planen 4000 mm. Standernes Forskydelighed paa Underlaget i vandret Retning beløber sig til 3500 mm. Boerspindlernes Omdrejning i Minuttet er 44, 70, 200 og 300. Tilspændingen er foranderlig fra 0,2 til 0,6 mm. pr. Omdrejning. —

Den afbildede Fyrkasse i Belpaire-Form (Fig. 1) hører til et Antal af 25 2-C-2

4 Cyl. Compound Tenderlokomotiver, som i Aaret 1908—09 leveredes til Paris—Lyon—Middelhavsbanen og findes illustreret i Fig. 2. Disse var P.-L.-M.-Banens første Lokomotiver af denne Type. Der er senere blevet bygget flere i en noget forandret Konstruktion af franske Fabriker.

Fyrkassen selv hører til de største af Hanomag hidtil udførte Fyrkasser i Belpaire Form. Hovedmaalene ere følgende:

	Forvæg	Bagvæg
Højde	2787 mm	1931 mm
Bredde foroven	1587 "	1587 "
Bredde forneden	1170 "	1170 "
Pladetykkelse	18,5 "	14 "

Særlig stor er Sadelpladens Dimensioner, til hvis Fremstilling det var nødvendigt at bruge et Pladestykke paa 3070 × 2150 mm og en Vægt af 870 kg.

En anden og for Fyrkassens Tæthed vigtig Del er Bundrammen. Angaaende Fremstillingen af denne meddeles følgende i „Hanomag-Nachrichten“, Hefte 1, 1915:

„Tidligere blev Bundrammerne i Almin-

lighed hævlede. Bortset fra, at det var nødvendigt at spænde den op flere Gange og det langsommere Arbejde, havde denne Forarbejdning den Ulempe, at Bearbejdningenslinierne i Bundrammen gik fra oven og nedad, altsaa kunde begunstige eventuelle Utætheder. Ligeledes giver Høvlearbejde altid en noget ujævn Flade, saafremt man ikke til Slut vil tage en ganske fin Spaan, der koster megen Tid og mange Penge.

Hanomag har derfor for to Aar siden opstillet en stor Bundramme-Fræsemaskine (se Fig. 3) i deres Kedelsmedie. Paa denne Maskine bliver Bundrammen spændt op i sin fremtidige Stilling, og ved Hjælp af store Fræsehoveder forarbejdet paa det nøjagtigste over det hele. Forsætterne har Selvtilspænding i hver Retning. Bortset fra, at Fræsearbejde i og for sig bliver nøjagtigere end Høvlearbejde, saa løber nu ogsaa Bearbejdningenslinierne i Bundrammens Længderetning.

Der skal iøvrigt ved denne Lejlighed henvises til, at den hyppigt anvendte dobbeltrækkede Nitning af Bundrammen er fuldstændig unødvendig. Een Række Nitter er fuldt tilstrækkelig saavel teoretisk som praktisk, saaledes som Erfaringerne har vist det ved de danske Statsbaner og de franske Baner.

---

*Glem ikke at sende nødvendige Meddelelser
til Hovedbestyrelsen og Bladet*

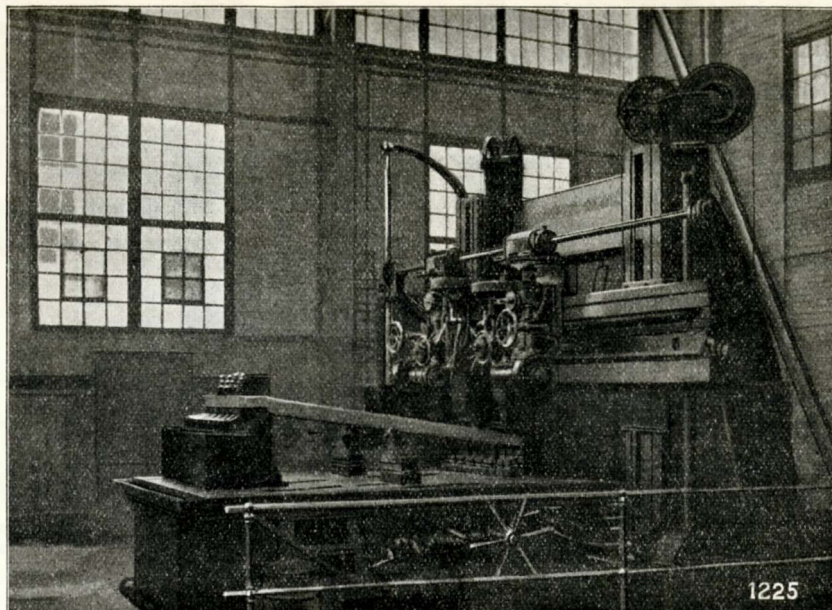

Fig. 3. Lodret og vandret arbejdende Fræsemaskine til Bearbejdning af Bundrammer i een Opspænding.

AFVÆRGET JERNBANEULYKKE I SVERIGE.

Under denne Overskrift fandtes i Nr. 21 af D. L. T. en Artikel, der omhandlede en Ulykke ved Kimstad i Sverige, der blev afværget ved Togførers raske Opræden.

En Indsender har i „Lokomotivmanna och Maskinist Tidning“ faaet oplaget følgende interessante Indlæg:

„Da Jernbanebestyrelsens Dom nu er falden, i dette offentligt meget omdebatterede Tilfælde, kunde det synes, som om der ikke skulde være mere at sige eller skrive om denne Sag. Saadan er Undertegnendes Opfattelse af Forholdet imidlertid ikke. — Thi netop den Redegørelse af Sagen og den derpaa grundede Straf, har nok hos mere end én fremkaldt denne Reflektion: Er den forelagte Redegørelse et Udslag af Partiskhed eller manglende Oplysning?

At Lokomotivføreren har begaaet en grov Fejl, for hvilkten han maa lide sin Straf, vil sikkert alle indrømme. Vender man derimod! Situationen om — som ofte indtræffer — om en anden end Lokomotivføreren begik en Fejl, som kunde have haft en større Ulykke til Følge, da var Lokomotivførers Forhold sikkert ogsaa bleven undersøgt, hvorvidt han var paa sin Plads og om han forøvrigt havde gjort hvad han formaadede for at afværge Ulykken.

Ser man nu nærmere paa denne meget berømmede og belønnede Togførers Handlemade i dette Tilfælde, saa kan det ikke bestrides, at han har begaaet

et næsten ligesaa stort Brud mod Sikkerhedstjenesten, som Lokomotivføreren. For Lokomotivføreren findes der jo Bestemmelser, for hvilke Sikkerhedsforanstaltninger han skal udføre inden han forlader sin Plads d. v. s. Lokomotivet. —

Men ogsaa for Togføreren findes der tydelige Bestemmelser, om hvilke Sikkerhedsforanstaltninger han, ved et Tilfælde som dette, er pligtig at udføre inden han forlader *sin* Plads i Toget. —

I Sikkerhedsordningens § 70 staar nemlig: *Togføreren* skal i Almindelighed have sin Plads i en af de bageste med Skruebremse forsynede Vogne. I Tog med gennemgaaende Bremsindretning skal han dog opholde sig i den Del af Toget, der er forsynet med saadan Bremsindretning.

Togføreren skal holde nøjagtig Opsigt med Toget, være opmærksom for Signaler der gives fra Toget, Linien og Stationerne, samt efter Behov bistaa med Bremsning. *Han maa, naar Toget standser paa Linien, ikke stige ned fra Toget, forinden han har fastskruet Bremsen i den Vogn, hvor han har sin Plads.*

Enhver Jernbanemand, som kender noget nærmere til Forholdene, forstaar sikkert, at havde Togføreren fulgt denne Ordre i dette Tilfælde, hvor Toget fremførtes af en saa relativ svag Lokomotivtype som Litra C. c., havde dette ikke kunnet sætte Toget i Gang som det skete, uden at saavel Lokf., som det øvrige Togpersonale, i god Orden kunde have naaet at indtage deres respektive Pladser i Toget. Og saa var denne enestaaende afværgede Ulykke ikke indtruffen.

Nu var Forholdene ved Tilfældet saadanne. at der intet var i Vejen paa den Strækning Toget tilbagelagde med den „forfærdelige“ Hastighed, hvorfor Togføreren fik Tid at udføre sin Heltebedrift. Hvis Omstændighederne ikke havde været saadanne, var hans Forhold sikkert bleven undersøgte mere indgaaende og saa var han sandsynligvis ogsaa i Stedet for Belønning, bleven straffet for den Forseelse som ogsaa han uimodsigelig begik.

O. J.

Ovenstaaende Indlæg er, som det synes, ikke *kun* rigtig ud fra et strængt reglementarisk Synspunkt vedrørende Togføreren Ligebyldighed med at efterkomme en tydelig gældende Forskrift — hvis Betydning for Sikkerheden aldrig kunde belyses skarpere, end netop i en Situation som ved Kimstad; men ogsaa der er det rigtigt, at hvis en Bremse var bleven spændt da Toget holdt, saa havde C. c. Maskinen ikke formaet at sætte dette i Gang.

Det ligger da nær at antage, at Togføreren har været den første til at indse sin Fejl, og at dette sporede ham til hans senere dristige Indgreb, for at hjælpe paa den første Fejl.

Paa hvilken Maade man nu end ser Sagen er det beklageligt at ikke de Synspunkter, som Indsenderen fremsætter, er fremkommen. Ikke fordi at vi

misunder Togføreren eller anser hans resolute Handling for mindre Berømmelse værd, ikke heller tror vi, at dette kunde fritage Føreren fra hans Delagtighed. Derimod tror vi at Indlægget kunne have lagt en heldbredende Dæmper paa en Del Blades al for bombastiske Omtale af Sagen.

Formodenlig er det ogsaa Pressens suggerende Indvirkning, der har gjort at ovennævnte Synspunkter ikke tidligere er fremkommen, thi Indsenderens Ræsonnement er jo ligesaa enkelt, som Historien om Columbus Æg. — Saafremt Vedkommende virkelig ved Undersøgelsen har overset dette, er det ikke underligt, om disses Skapsindighed og Sagkundskab sættes i Tvivl; men har man ikke overset dette, men ladet det ude af Betragtning, saa er netop det Anledning nok, til at betvivle Vedkommendes Objektivitet og Upartiskhed. —

For 1 Krone aarlig sikrer Du Dig Støtte og Hjælp, om Uheld eller Ulykke rammer Dig!

SVAR PAA SKRIVELSE.

DE DANSKE STATSبانER
DIREKTØREN FOR MASKINAFDELINGEN.
Kjøb. B., d. 9. Decbr. 1915.

Til

Dansk Lokomotivmands Forening.

I Anledning af Foreningens Henvendelse hertil den 19. f. M. meddeles, at Grunden til, at der er opstaaet Forsinkelse i Leveringen af Vinterkapper og Huer til Lokomotivpersonalet udelukkende er den, at Maskinafdelingen ikke endnu har kunnet fremskaffe de til Forfærdigelsen nødvendige Distinktioner og Knapper, som almindeligvis leveres af Trafikafdelingen.

Udleveringen af de resterende Uniformsgenstande vil imidlertid blive søgt fremskyndet saa meget som muligt.

A. Floor.

H. Mamsen,
Ing.ass.

Struer Lokomotivryb. Afd.

afholdt Lørdag den 6. Novbr. en selskabelig Sammenkomst paa Hotel „Struer“, hvori deltog 22 Medlemmer med Damer. Aftenen var særdeles vellykket, man samledes ved et fælles Kaffe bord, ved hvilket der blev holdt et Par Taler, derefter underholdt Lokomotivryb. Andersen Selskabet med Oplæsning og fortalte morsomme Historier, og Lokomotivryb. Robert Nielsen sang nogle gemytlige Sange, for hvilket de fortjener en særlig Tak. Festligheden sluttede med en lille rask Svingom til Kl. 2.

O.

Falster Lokomotivrybøderafdeling

afholdt Fredag den 15. Oktober en interessant Udflugt til Nykøbing F., hvor der aflagdes Besøg paa Sukkerfabriken og Elektricitetsværket. Turen sluttede med en for Medlemmerne gratis Fællesspisning paa Hotel „Royal“. Ved den fungerende Lokomotivmesters Velvillie blev alle Medlemmer af Afd. tjenestefri, hvorfor jeg paa Afdelingens Vegne takker.

Th. Frandsen,
p. t. Formand.

TJENESTETIDSUDVALGET.

Udvalget paabegyndte sit Arbejde Mandag den 6. Decbr. Der arbejdes daglig fra 9 Fm. til 5 Eftm., men alligevel vil det tage en rum Tid forinden Forhandlingen om Spørgsmaalet kan genoptages.

LØNUDBETALINGEN PAA GB.

Hr. Redaktør!

Kan jeg faa Plads for nogle faa Linier.

Det gaar vist mange andre, som det gaar mig, man ved ikke sine levende Raad, hvorledes Julen skal blive for én i Aar. Den kommer nok til at staa paa Hørkræmmersgaas. — Naa, det maa man jo finde sig i, Staten har jo ikke Raad til at give os det haardt tiltrængte Løntillæg, men saa tænker jeg paa, hvorledes mine Penge skal kunne slaa til til 3. Januar i Aar! Det er jo Helligdage de første 2 Dage i Maaneden, og jeg kan næsten ikke tænke mig, at vor *imødekommende* Regnskabsfører kan naa eller har Tid til Lønudbetaling Nytaarsdag. Men maaske kan det lade sig gøre alligevel, og hvis det skulde ske, tror De saa, Hr. Redaktør, at vi faar det at vide saa tidlig, at vi har nogen Glæde deraf?

Med Tak for Optagelsen og glædelig Jul.

Deres

Caspar Røgrbrænder.

Vi tænker os Muligheden af, at Regnskabsføreren underretter Depotet i betimelig Tid, for saavidt Lønudbetalingen kan finde Sted 1. Januar. — Ligeledes vil vi haabe, at den Imødekommende, der vistes Personalet ved Paasketider i Aar, kan gentages til Nytaar, derved vil man sikkert baade glæde og imødekomme Personalet.

Red.

EN POPULÆR MAND.

I Værkstedstidende Nr. 11 finder vi en Artikel under ovenstaaende Overskrift, som vi formoder, det kan interessere ogsaa vore Medlemmer at kende:

„Af alle vore Overordnede er der næppe en eneste, der har opnaaet saa stor Popularitet som Lokomotivmester *Thomsen* paa Østerbro Station, ikke saaledes at forstaa, at denne Popularitet skulde være fremkaldt ved særlig fremtrædende Egenskaber, der kunde medføre Belønninger af Carnegies Heltfond eller i Retning af Nobelpræmietager.

Nobel kan der nu slet ikke være Tale om, den Slags kendes absolut ikke i Østerbros Remisse, dermod kunde der maaske være Tale om, at Hr. Thomsens Optræden overfor Arbejderne mere synes at have Præg af, at han selv synes at være en Helt, men da der vil være delte Meninger herom, vil vi lade denne Side af Sagen ligge.

Indenfor de danske Statsbaners Omraade findes der sikkert ikke en eneste Mand, der har opnaaet at gøre sig saa ilde lidt som Lokomotivmester Thomsen, dette er ikke alene gældende overfor det Personale, der daglig maa omgaas denne Mand, det er ogsaa den almindelige Optattelse af hans Standsfæller, ja, helt op til vore øverste Overordnede synes den samme Mening at gøre sig gældende og heri bestaar Hr. Thomsens Popularitet, som naturligvis i højeste Grad er generende for det Personale, der daglig skal omgaas denne Mand.

Hr. Thomsen har været Medlem af Jernbaneforeningens Hovedbestyrelse, om han endnu beklæder dette Hverv ved vi ikke, men Forstaaelse af, at det er en Organisations vigtigste Opgave at værne sine Medlemmer saavel i den økonomiske Kamp som overfor de Forurettelser, der kan finde Sted i deres daglige Færd, har Hr. Thomsen sikkert aldrig haft, denne Stilling har vel nærmest været betragtet som en Forøgelse af hans overordnede Magtstilling“.

Efter at have behandlet en Sag angaaende nogle i Remisen beskæftigede Haandværkere slutter Artiklen saaledes:

„Vi har altsaa nu erfaret, at den nuværende Tjeneste er af gammel Dato; men da de gamle Illuminationsfester paa Østerbro vel nu er afskaffede og

der vel heller ikke behøves nogen Arbejder til selv af pure Nysgerrighed at beskæftige sig med Cigar-automaterne paa Stationen, kunde vi alligevel godt tænke os, at denne Tjeneste blev anlagt, selv om det ikke passede Hr. Thomsen.

Naar Hr. Thomsen nu har gjort sig bekendt med denne Artikel, vil der formentlig paany blive afholdt Forhør i Østerbros Remisse, og det skulde da ikke forundre os, om Resultatet vil blive, at Hr. Thomsen vil fremtræde som en ren Engel, men Hestefoden vil han alligevel aldrig kunne skjule“.

FRA DAGSPRESSEN.

Ved Kaptajn Wilsbecks 66 Aars Fødselsdag, Stationsforstander Kh. Personbgd.:

Vi træffer Hr. Wilsbeck, hans Handsker er hvide, med trekantet Hat og med Slire ved Side og Ordensbaand hængt paa en nybørstet Frakke, med Brystet skudt frem og med knejsende Nakke. Der arbejdes, bakses med Pakker, som stuves; men ikke af ham — han vil nok interviewes.

— Hr. Stationsforstander . . .

Nej Stop! — med et Tegn

af Haanden han standser os. — Jeg er *Kaptajn!*

— Er De *det?* — Vi faar store forbavsede Blikke. — Naar De arbejder *her* . . .

Men jeg arbejder ikke!

Det er kun, naar en Konge og Hoffolket rejser, at jeg paa Perronen som Førstekraft knejser, jeg har et System, der er Mening og Plan i, naar Fyrsten, ja selv ogsaa ham fra Cuanani, og Greven og Kongen og Kejseren rejser, saa staar jeg og bukker saa dybt, at jeg dejer, jeg bukker, som var jeg Lakaj kun, for Toget, og *derfor*, min Ven, er *jeg* blevet til noget.

Peter Simple.

Jydsk-fyenske Statsbanepersonales Bibliothek.

Nye Bøger.

- 6901 Martin Andersen-Nexø: Under Himmelen den blaa.
- 6902 Ina Baudier-Bakker: Det forjættede Land.
- 6903 Henri Bergron: Den skabende Udvikling.
- 6904 Willie Bodenhoff: En adelig Fribytter. Historisk Roman.
- 6905 Viggo Cavling: Ludvig Feilberg og hans Levelære.
- 6906 Signe Greve Dal; To Mennesker. Carlyle og hans Hustru i Breve og Dagboksoptegnelser.
- 6907 Danske Byer og deres Mænd. I. K. Jensen: Aarhus By.
- 6908ab F. M. Dostojewski; Brødrene Karamasov. Roman.
- 6909 Edv. Egeberg: Helligt og søgnt.
- 6910 Olga Eggers: Den glemte Gud.
- 6911 Øvre Richter Frich: Kaperens Klør.
- 6912 Kaptajn de Gerlache de Gomerz: Landet, som ikke vil dø. Belgien og Belgierne under Krigen.
- 6913 Niels Hedin: Bag Heder og Høje.
- 6914 Johannes V. Jensen: Olivia Marianne.
- 6915 Thit Jensen: Jordan. Roman.
- 6916 Laura Kieler: Kong Evin.
- 6917 A. Kielberg: Edel Lykke.
- 6918 Hans E. Kunck: Mot Karneval.
- 6919 Svend Leopold: Grevinde Hardenberg. Roman.
- 6920 Hedeveg Magnussen Ingeborgs tyske Ægteskab.
- 6921 Niels Meyn: Sommerferie i Fjordkøbing.
- 6922 Mathilde Muus: Stiltfærdige Kærlighedshistorier.
- 6923 Henri Nathansen: Dr. Wahl. Skuespil i tre Akter.
- 6924 Sophus E. Neumann: En Skovtur til Vands og andre humoristiske Fortællinger og Foredrag.
- 6925 Ragna Nielsen: „Bare en liten Hjertefejl“ og andre Historier.
- 6926 Zakarias Nielsen: Provsten i Højelse.
- 6927 — Udvalgte Fortællinger.
- 6928 Harald Nielsen: Sønderjydske Soldaterbreve.
- 6929 Jeanna Osterdahl: Et gammelt Borgerhjem.
- 6930 Joh. Paludan-Müller: Alt dette vil jeg give dig. Fortælling.
- 6931 Dr. F. L. Hawks Pott: Fra Brydningstiden i China.
- 6932 Dorothy Richardson: Lange Dage.
- 6933 Grace S. Richmond: St. Hansdag.
- 6934 Svend Rindom: Fred paa Jordan. Skuespil i 4 Akter.
- 6935 G. L. Selchau: Henry George's Teori. En Kritik.
- 6936 Joh. Steenstrup: Nogle Hovedtræk af Skriftarternes Historie og Diplomaten samt Læren om Vaabenmærker, Segl og Mønter.
- 6937 Mathias Storch: En Grønlanders Drøm.
- 6938 Eline van Stuwe: Tronfølgeren og hans Gemalinde. Et Forspil til Verdenskrigen.
- 6939 Axel Sørensen: Thor Lange.
- 6940 Thisted-Jensen: Vibeke v. Harden. Ægteskabsroman fra den anden Side Kongeaen.
- 6941 Mads Thomsen, Sognepræst: Længst mod Vest — Billeder og Oplevelser.
- 6942 Kai Hoffman: Hjem og Hjemland.
- 6943 Emilie Bech: Veninder.
- 6944 F. H. Burnett: Mary, Dickon & Co. Fortælling for Dreng og Piger.
- 6945 Erik Hansen: Gennem Urskoven.
- 6946 Ellinor Killgast: Præstens Pigebørn.

6947 E. Barfod: Sydhavsøen. 6948 Valdemar Bonsels: Bi-Marie og hendes Op- levelser. 6949 Anders J. Eriksholm: Svends Ørkenrejse og andre Fortællinger. 6950 Anders J. Eriksholm: Ingers Jul og andre Fortællinger. 6951 Anders J. Eriksholm: Oldefars Julegave og andre Fortællinger.	6952 Axel Holm: Rajahens Ven. Jens Permins Eventyr i Indiens Djungle. 6953 J. P. Jensen: Danske Søjle. Fortalt for Ungdommen. 6954 Niels Meyn: Rejsen til Venus. Fantastisk Fremtidsfortælling. 6955 Eden Philpotts: En rigtig Dreng. Skole- historier.

Regnskab for Aaret 1914—15

for

**Syge- og Begravelseskassen for ansatte og til fast Arbejde antagne ved de danske
Statsbaner i Jylland—Fyn.**

1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Indtægt:	Udgift:
Bidrag fra Interessenter	Udgifter til Medicin .....
Statsbanernes Tilskud	do. - Sygehuspleje .....
Mulkter	do. i Henhold til Statutternes § 8
Salg af fndne Sager	(Bandager, Bade m. v.) .....
Græsleje og Udleje af Arealer	Honorar til Læger .....
Salg af Adgangskort til Banelinien	Begravelseshjælp .....
Avertissementopslag	Befordringsudgifter .....
Renter	Kontorudgifter .....
Forskellige og tilfældige Indtægter	Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inven- tarium .....
	Rejsendgifter .....
	Forskellige Udgifter .....
	291,477,60
	Aarets Overskud udgør .....
	60,70
<u>291,538,30</u>	<u>291,538,30</u>
Beholdninger:	Gæld.
Beholdning i Kassen i Aarhus	Sygekassens Kapital .....
<u>184,30</u>	<u>184,30</u>

Ovenstaaende Regnskab er revideret af undertegnede og befundet i Overensstemmelse med de dertil hørende Bilag.

p. T. København, den 28. September 1915.

J. J. Bjerring.

N. Christensen.

Antallet af Interessenter udgjorde den 1. April 1914 8,056 og den 31. Marts 1915 8,231, af hvilke henholdsvis 34 og 32 har anmeldt privat Læge.

Antallet af anmeldte Børn over 18 Aar og Tyende udgjorde den 1. April 1914 924 og den 31. Marts 1915 990.

Antallet af Personer udgjorde den 1. April 1914 30,821 og den 1. April 1915 31,472.

Begravelseshjælp er i 1914—15 udbetalt for 248 Dødsfald, nemlig for 91 Interessenter, 73 Hustruer og 84 Børn.

I Indtægtspost 2, Statsbanernes Tilskud, er indbefattet et Beløb af 25,500 Kr., der er særligt bevilget ved Tillægsbevillingsloven for 1914—15.

Regnskab for Aaret 1914–15 for de sjællandske og falsterske statsansatte Embedsmænds og Betjentes Sygekasse.

1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Indtægt:		Udgift:	
Bidrag fra Interessenter	181,824,23	Udgifter til Medicin.....	65,682.00
Statsbanernes Tilskud	37,900.00	do. til Sygehuspleje	58,967.37
Mulkter.....	589.40	do. i Henhold til Statutternes § 7 (Bandager, Bade m. v.).....	9,586.79
Salg af fundne Sager.....	3,782.41	Honorar til Læger.....	71,097.20
do. af Adgangskort til Banelinien	1,017.00	Begravelseshjælp	17,962.50
Avertissementsopslag	0.00	Befordringsudgifter	2,471.05
Renter og Udbytte af Kassens Aktiver..	2,001.79	Kontorudgifter	743.22
Forskellige og tilfældige Indtægter....	181.15	Anskaffelse og Vedligeh. af Inventarium	0.00
Renter og Udbytte af P. E. Røvsings Legat	160.00	Rejseudgifter	11.33
do. do. af Jernbanemandens do.....	35.40	Forskellige Udgifter.....	731.15
		Understøttelse af P. E. Røvsings Legat.	160.00
		do. af Jernbanemandens Legat	36.00
		<u>227,448.61</u>	
		Aarets Overskud:	
		Sygekassens Overskud	43.37
		— Jernbanemandens Legets Un-	
		derskud	0.60 42.77
	<u>227,491,38</u>		<u>227,491.38</u>

Status 31. Marts 1915.

Beholdninger.		Gæld.	
Sygekassens Obligationsbeh... 10,145.50		Sygekassens Kapital	10,250,78
P. E. Røvsings Legats do.... 4,000.00		P. E. Røvsings Legats Kapital .. 4000.00	
Jernbanemandens do. do.... 1,000.00		samt de ved Udgangen af Aaret	
	15,145.50	endnu ikke udb. Renter... 40.00	4,04 0.00
Beholdning i Kassen i Kbhn.:		Jernbanemandens Legats Kapital 1000.00	
vedrørende Sygekassen 105.28		samt de ved Udgangen af Aaret	
do. P. E. Røvsings Legat 40.00		endnu ikke udb. Renter.... 0.52	1,000.52
do. Jernbanemandens do. 0.52			<u>15,291.30</u>
	145.80		
	<u>15,291.30</u>		

Regnskabet er revideret og fundet i Overensstemmelse med de foreliggende Bilag.
København, den 7. September 1915.

V. Tietze.

R. Stoumann.

Antallet af Interessenter udgjorde den 1. April 1914 7,251 og den 31. Marts 1915 7,397, hvoraf henholdsvis 257 og 249 har anmeldt privat Læge.

Antallet af anmeldte Børn over 18 Aar og Tyende udgjorde den 1. April 1914 1,092 og den 31. Marts 1915 1,107.

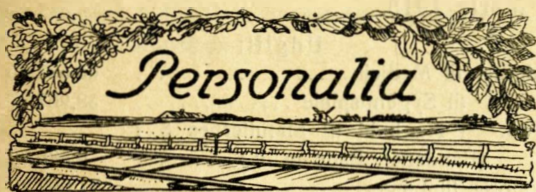
Antallet af Personer udgjorde den 1. April 1914 24,429 og den 1. April 1915 24,637.

Begravelseshjælp er i 1914 15 udbetalt for 240 Dødsfald, nemlig for 96 Interessenter, 71 Hustruer og 73 Børn.

I Indtægtspost 2, Statsbanernes Tilskud, er indbefattet et Beløb af 14,500 Kr., der er særligt bevilget ved Tillægsbevillingsloven for 1914–15.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i Skanderborg ønsker at bytte med en Kollega i Fredericia. Billet mrkt. „Bytning“ indsendes til Bladets Kontor.

$\frac{1}{11}$ 15

Forflyttet er:

Lokfyrb. N. K. V. S. Nielsen, Kalundborg, til Herning.

$\frac{31}{8}$ 16

Afskediget er:

Lokomotivmester G. A. Hansen, Struer, efter Ansøgning p. G. af Alder.

TIL MEDLEMSLISTEN.

Overgaaet fra D. L. & M. F. $\frac{1}{12}$ 15.

Aspirant N. L. M. Lytzen, Frederikshavn.

Lokomotivfyrbøder F. J. N. Jørgensen (Gb.) har ordnet sit Forhold og er atter Medlem af Afdelingen.

K. Johansen.

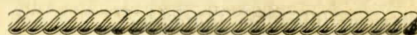
$\frac{1}{12}$ 15

Indmeldt:

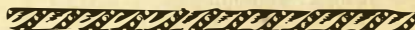
Aspirant J. Hechmann, Slagelse.
Lokfyrb. M. J. Hansen, Glyngøre.

Navneforandring.

Lokfyrb. V. Rasmussen, Aalborg, hedder fremtidig V. Heftholm.

Støt de Averterende!

Godt økonomisk Nyt!

Klingry Sæbespaaner.

Den mest økonomiske og letteste Maade at bruge Husholdningssæbe paa. Faas overalt!

Til gensidig Fordel og Støtte anbefales d'Herrer Medlemmer udelukkende at anvende
D. D. P. A.'s PETROLEUM
der ubestridt er den bedste der findes.

Hvorfor kan De købe billigst hos mig?
Fordi jeg fremstiller en stor Del af mine Varer selv!
Forlovelsesringe, 14 Karat (585) fra 6-10 Kr. Funktionærer Rabat.
Guldsmed **Frode Micheelsen, Sdr. Boulevard 34.**

Telf. 1899.

Telf. 1899.

Haslund & Larsen. Vinhandlere
Nørrevoldgade 92. Arbejderforeningen.
Prima vellagr. Vine og Spirituosa.

STØT DE AVERTERENDE

J. C. Andreasen & Søn's Skræderforretning, Frederikshorggade 29².
Regnfrakker for Damer og Herrer. Telf. Byen 5010 y.

Café YRSA Ingerslevsgade 104. — Telf. Central 10.172
A la carte hele Dagen. :: Billige Priser. :: 1. Kl. Varer.
Specialitet: *Bixemad.* - - *Musik hver Aften.*

Laurits Olsen

Udgaar 2 Gange maanedlig. Redaktion og Ekspedition: Vesterbrogade 98 a². Kjøbenhavn B. Tlf. Vester 2895 v.
Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspeditioner: { For Kjøbenhavn: C. Hansen, Sommerstedgade 22², Telefon Vester 4011.
For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgade 14, Odense. Telefon 2288.